

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 1711-08-13 פלוני נ' פלונית

בפני כב' השופט יהורם שקד

המבקש: פלוני

ע"י ב"כ עו"ד מקסים ליפקין

נגד

המשיבה: פלונית

ע"י ב"כ עו"ד טטיאנה שלם

מיני-רציו:

* החלטות בעניין מקום מגוריו של קטין צריכות להתקבל על ידי שני ההורים בהסכמה. בלית הסכמה, על ההורים לפנות לבית המשפט. במקרה דנא בקשה לא הוגשה והסכמה לא נתבקשה, תוך שהאם ביכרה לעשות דין עצמי, לעקוף את חובתה לקבל את הסכמת האב או את הסכמת בית המשפט, והכל בניגוד לטובתם של הילדות. לפיכך ביהמ"ש הורה לאם להשיב את הקטינות לעיר מגוריהן המקורית.

* משפחה – משמורת קטינים – שינוי מקום מגורים

* כשרות משפטית ואפטרופסות – קטינים – חובות ההורים

* משפחה – משמורת קטינים – טובת הילד

בקשת אב, להורות על השבת בנותיו הקטינות לעיר בה התגוררו כל הצדדים עד לאחרונה, זאת בעקבות מעבר האם עם הבנות לעיר אחרת במרכז, בלא הסכמת האב ובניגוד להחלטה שיפוטית. האם נימקה את המעבר בקשיים כלכליים וברצונה להסתייע במשפחתה.

ביהמ"ש לענייני משפחה קיבל את הבקשה מהטעמים הבאים:

בהתאם לחוק הכשרות המשפטית והאפטרופסות, שני ההורים הם האפטרופסים על הקטין, לשניהם הרשות לקבוע את מקום מגוריו של הקטין, והחלטות בעניין מקום מגוריו של קטין צריכות להתקבל על ידי שני ההורים בהסכמה. בלית הסכמה, על ההורים לפנות לבית המשפט. במקרה דנא בקשה לא הוגשה והסכמה לא נתבקשה, תוך שהאם ביכרה לעשות דין עצמי, לעקוף את חובתה לקבל את הסכמת האב או את הסכמת בית המשפט, תוך הפרת צו שיפוטי והכל בניגוד לטובתם של הילדות כפי שעולה בבירור מהתסקיר. לפיכך ביהמ"ש הורה לאם להשיב את הקטינות לעיר מגוריהן המקורית.

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 1711-08-13 פלוני נ' פלונית

בפני כב' השופט יהורם שקד

המבקש: פלוני
ע"י ב"כ עו"ד מקסים ליפקין

נגד

המשיבה: פלונית
ע"י ב"כ עו"ד טטיאנה שלם

החלטה

א' - עובדות רקע:

1
2
3 1. בין המבקש (להלן: "האב") לבין המשיבה (להלן: "האם") מתקיימים בפני הליכים
4 משפטיים בענייני שתי הקטינות (ד', ילידת 12/06 ו- א', ילידת 1/09) ביחס למזונותיהן
5 ולמשמורת עליהן.

6
7 תביעת המזונות נמצאת לקראת מתן פסק דין, זאת לאחר שלפני מספר ימים הונחו בפני
8 סיכומי הצדדים. אציין כי בשים לב לבקשה דא עסקינן, וכפי שאפרט בהמשך, נמנעתי
9 במכוון מליתן פסק דין עד להכרעה סופית בבקשה זו.

10
11 תביעת המשמורת עודנה מתבררת בפני, הוגשו תסקירים מאת המחלקה לשירותים
12 חברתיים בגבעתיים (מקום מגורי הקטינות עד לפני מספר ימים), כאשר תסקיר נוסף אמור
13 להיות מוגש בעוד כחודשיים ימים.

14
15 2. כפי שיפורט להלן, עד לאחרונה, הן האם והן האב התגוררו בסמיכות זל"ז בעיר גבעתיים.
16 הסדרי הראיה בין האב לבין הילדות מתקיימים פעמיים בשבוע בימי שני (כולל לינה) ובימי
17 רביעי (ללא לינה) ובכל סופ"ש מיום שישי עד מוצ"ש.

ב' – ההליך שבפני:

18
19
20
21 3. ביום 3.7.14 פנה האב לבית המשפט בבקשה להורות על השבתן של הילדות לגבעתיים, זאת
22 לאחר שנודע לו במפתיע כי האם העתיקה את מגוריה ומגורי הקטינות לעיר בת-ים. לאחר
23 שהוגשה תגובת האם לבקשה, קיימתי דיון דחוף ביום 15.7.14 ודיון המשך התקיים בפני
24 היום, ה 16.7.14.

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 1711-08-13 פלוני נ' פלונית

1 במהלך הדיונים נחקרו ההורים, כל אחד בתורו ומשלא הגיעו הצדדים לכדי הסדר, לא נותר
2 לי אלא ליתן החלטתי זו.

3

4

ג' – טענות הצדדים:

5

6

5. להלן תמצית טענות האב:

7

8 א. ביום 2.7.14 נודע לאב מאת בנותיו כי האם העתיקה את מגוריה ומגורי
9 הקטינות לבת-ים, תוך שהיא מפרה ברגל גסה צו שיפוטי מיום 27.1.14 האוסר
10 על האם להעתיק את מקום מגורי הקטינות ללא הסכמת האב או ללא אישור
11 בית המשפט, מראש.

12

13 ב. האב, בעצת עו"ס לסדרי דין, ביקש לאכוף על האם את הצו השיפוטי שניתן
14 אולם ממשטרת ישראל הפנו אותו לבית המשפט לשם מתן צו מפורש לפיו על
15 המשטרה לבצע את הצו.

16

17 ג. מעברן של הקטינות מגבעתיים לבת-ים, משמעו ניתוק הקשר בינו לבין הילדות
18 ופגיעה חמורה בילדות, אשר מרכז חייהן, חינוכן ומגוריהם יועתקו למקום
19 חדש, על כל קשיי ההסתגלות, לא כל שכן לנוכח רקע הסכסוך בין ההורים.

20

21

6. להלן תמצית טענות האם:

22

23 א. יש לדחות את הבקשה "בהיותה טורדנית וכל מטרתה לגרום למשיבה הוצאות
24 ודאגות נוספות ומיותרות" (סעיף 1 לתגובה).

25

26 ב. האם היא המשמורנית וידה אינה משגת להמשיך ולשאת בשכר הדירה
27 בגבעתיים בסך של 4,000 ₪ לחודש, בעוד שבבת-ים היא נושאת בשכר דירה
28 בסך של 3,300 ₪ לחודש. כמו כן, לקטינות, במגוריהן בגבעתיים, הוצאות
29 נוספות בסכומי עתק (קייטנות, צהרונים) וידה אינה משגת לשאת בהן.

30

31 ג. כבר בחודש יוני השנה ידע האב כי האם נקלעה למצוקה כלכלית ודמי המזונות
32 שנפסקו בהסכם הגירושין (כאמור, בפני התבררה תביעה עצמאית של הקטינות
33 למזונותיהן) בסך של 5,000 ₪ עבור שתיהן, אין בו די למלא אחר הוצאותיהן.

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 1711-08-13 פלוני נ' פלונית

1 ד. בעיר בת-ים מתגוררות אימה של האם ואחותה של האם והן דואגות לילדות
2 בזמן שהאם עמלה לפרנסת הבית.

3
4 ה. המרחק בין בת-ים לגבעתיים הינו בידיעה שיפוטית והוא עומד על 12.7 ק"מ
5 (סעיף 10 לתגובה) וכן "נוכח המרחק הזניח הזה הסדרי הראיה לא ייפגעו..."
6 (סעיף 11 לתגובה).

7
8 ו. יש להתנות כל בקשה של המבקש בעניין הקטינות בהגשת חו"ד של פק"ס.

ד' – דיון:

9
10
11
12 7. **כבר בשלב זה אומר כי דין הקטינות לשוב לגבעתיים, ויפה שעת אחת קודם.** להלן נימוקיי.

13
14 8. ההורים הם האפוטרופסים הטבעיים של ילדיהם הקטינים (סעיף 14 לחוק הכשרות
15 המשפטית והאפוטרופסות, תשכ"ב-1962; להלן: "החוק"). אפוטרופסות ההורים כוללת
16 את החובה והזכות לדאוג לצרכי הקטין, לרבות חינוכו, לימודיו, הכשרתו לעבודה ולמשלח-
17 יד ועבודתו, וכן שמירת נכסיו, ניהולם ופיתוחם; וצמודה לה הרשות להחזיק בקטין ולקבוע
18 את מקום מגוריו, והסמכות לייצגו (סעיף 15 לחוק). בכל ענין הנתון לאפוטרופסותם חייבים
19 שני ההורים לפעול תוך הסכמה, למעט בעניין אשר אינו סובל דיחוי (סעיף 18(א) לחוק). לא
20 באו ההורים לידי הסכמה ביניהם הנתון לאפוטרופסותם, למעט בעניין הנוגע לרכוש הקטין,
21 רשאים הם יחד לפנות לבית המשפט, ובית המשפט, אם לא עלה בידו להביאם לידי הסכמה
22 ואם ראה שיש מקום להכריע בדבר, יכריע הוא בעצמו או יטיל את ההכרעה על מי שימצא
23 לנכון (סעיף 19 לחוק).

24
25 ממשיך החוק וקובע כי היו הורי הקטין חיים בנפרד, רשאים הם להסכים ביניהם על מי
26 מהם תהיה האפוטרופסות לקטין, כולה או מקצתה, מי מהם יחזיק בקטין, ומה יהיו זכויות
27 ההורה שלא יחזיק בקטין לבוא עמו במגע; הסכם כזה טעון אישור בית המשפט והוא
28 יאשרו לאחר שנוכח כי ההסכם הוא לטובת הקטין (סעיף 24 לחוק).

29
30 9. הינה כי כן: שני ההורים הם האפוטרופסים על הקטין, לשניהם הרשות לקבוע את מקום
31 מגוריו של הקטין, והחלטות בעניין מקום מגוריו של קטין צריכות להתקבל על ידי שני
32 ההורים בהסכמה. בלית הסכמה, על ההורים לפנות לבית המשפט.

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 1711-08-13 פלוני נ' פלונית

- 1
- 2 מן הכלל אל הפרט; עוד ביום 27.1.14 פנה האב לבית המשפט בבקשה דחופה לאסור על
- 3 האם להעתיק את מקום מגורי הקטינות מהעיר גבעתיים. בסעיף 1.6 לבקשה טען האב:
- 4 "למרבה הצער, בעת האחרונה, החלה המשיבה לאיים על המבקש כי תיטול את צמד
- 5 הקטינות אנב מהלך מהיר ותעתיק את מגוריה עמן לעיר בת-ים, בסמיכות למשפחתה.
- 6 בכך, למעשה, תקבע היא "עובדות בשטח" ותנתק את קשרי ההתראות הרציפים
- 7 והתקינים בין המבקש לבין הקטינות" (כך במקור, הדגשה במקור).
- 8
- 9 עוד באותו היום (27.1.14) ניתנה על ידי החלטה (להלן: "ההחלטה"), בזו הלשון:
- 10
- 11 "הווה ידוע כי קביעת מקום מגוריו של קטין הינו עניין שבאפוטרופסות ולפיכך, על
- 12 ההורה המבקש לשנות את מקום המגורים של הקטין, לקבל הסכמת ההורה האחר
- 13 או לחילופין, לקבל אישור בית המשפט מראש ולא בדיעבד.
- 14
- 15 הבקשה לתגובת הצד שכנגד בתוך 7 ימים.
- 16
- 17 למותר לציין כי צד אשר יבחר לעשות דין עצמי, יישא בכל התוצאות המסתברות
- 18 ממעשיו".
- 19
- 20 האם, בתגובתה לבקשה דאז, הרבתה להתייחס לעניינים פרוצדוראליים העולים מהבקשה;
- 21 טענה כנגד האב טענות קשות ביותר על אופיו והתנהלותו; הוסיפה כי הבקשה "משופעת
- 22 כזבים ושקרים" (סעיף 6 לתגובה); כי היא נועדה "... על מנת לייצר הליך "לשם ההליך"
- 23 ולשם "ההתשה" – ולא לשם הסעד לו עותרים" (שם, סעיף 8); כי היא, בניגוד לאב, אינה
- 24 "עוסקת חלילה ב"איומים"..." (שם, סעיף 12). טרם שחתמה האם את תגובתה דאז,
- 25 מצאה לנכון האם לרשום כי האב כופה עליה מגורים בגבעתיים היקרה (שם, סעיף 19).
- 26
- 27 חרף ההחלטה הברורה, בחרה האם לעשות דין עצמי, ושוב, בניגוד ברור ומוחלט לכל
- 28 האמור בהחלטה. על מנת למנוע כל פרשנות אחרת, בחרתי לרשום "ברחל בתך" מהו הדין
- 29 במקרה בו תחפוץ האם להעתיק את מגורי הקטינות ומה יהיה הדין ככל שהיא תבחר לפעול
- 30 בניגוד לדין.
- 31
- 32
- 33
- 34

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 1711-08-13 פלוני נ' פלונית

14. אין עלי אלא להביע פליאה, ואף מעבר לכך, על עזות המצח בה פעלה האם. אני מוצא לנכון לגנות בכל פה ובכל לשון את התנהלותה של האם, אשר בהעתקתה את מקום מגורי הקטינות, הוכיחה טוב יותר מאלף עדים, כי, לשיטתה, מקומו של האב בחיי הקטינות הינו מזערי, אם בכלל. בעניין זה, ועם כל הכבוד, לא אוכל להתרשם יתר על המידה ולא אוכל להתרשם כלל, מטענותיה של האם בדבר נכונותה לאפשר קשר תקין בין האב לבין הקטינות, שכן הדברים ניכרים יותר להיות מן השפה אל החוץ.
15. דווקא בשעת המבחן של האם – השעה בה היה עליה להוכיח כי החלטות בית המשפט אינן בבחינת המלצה בלבד, ומעבר לכך ולא פחות חשוב מכך, להוכיח כי היא שומרת על מקומו של האב בחיי הילדות ומכבדת את זכותו בעניינים של האפוטרופסות – היא כשלה כישלון חרוץ.
16. בנוסף, מעברה של האם מגבעתיים לבת-ים, איננו אלא ניסיון בוטה לשיבוש ההליך השיפוטי, שכן על בית המשפט להמשיך ולבחון את סוגיית שהייתן של הילדות עם כל אחד מהוריהן. מעבר ללא כל אישור האב וללא היתר בית המשפט, משול בעיני לניסיון לכפות הן על האב והן על בית המשפט תוצאה בעלת משמעות דרמטית מבלי שבית המשפט יכריע בדבר.
17. במסגרת תגובתה הכתובה של המשיבה ובחקירתה הנגדית על תצהירה, לא הביאה האם כל טענה מבוררת שיש בה ללמד כי טובתן המובהקת של הבנות להעתיק את מקום מגוריהן, מה גם שספק רב בעיני אם ניתן היה ליתן לכך משקל ללא התייחסות של מומחים או פק"ס לסדרי דין, שהם אמונים על מתן המלצות וחוו"ד בעניין טובתם של קטינים.
- בעניין זה אני מוצא חובה לשוב לתסקיר האחרון מיום 20.5.14, ול"גולת הכותרת" שבו, לאמור: **"להערכתנו, יש חשיבות לכך כי תישמר היציבות בחיי הילדות ככל שניתן. אי לכך רצוי שלא יעשו שינויים..."** (עמ' 2 לתסקיר; הדגשה לא במקור). ובהמשך: **"... רצוי להימנע משינויים ולייצר יציבות, קביעות ועקביות בחיי הילדות"** (שם, עמ' 3; הדגשה לא במקור); וזאת בהמשך לכך כי נרשם כי בין האב לבין הילדות קשר טוב ומיטיב (שם, עמ' 1).
18. במהלך חקירתו הנגדית של האב, טען האב כנגד מעברן של הילדות לבת-ים, תוך שהוא מדגיש את הצורך לשמור על היציבות בחייהן של הילדות, על מסגרות החינוך שלהן, על סביבתן הטבעית ואף טען כי מעבר לבת-ים, יפגע בקשר שלו עם הבנות. האב ציין, ואין על כך חולק, כי מגוריו בסמוך מאד לבית הספר ולגן של הבנות.

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 1711-08-13 פלוני נ' פלונית

19. בחקירתה הנגדית של האם עלה כי זו החליפה בשנה אחרונה 3 דירות (עמ' 61 לפרוטוקול מהיום, שורות 4-5); טענה כי לא ידעה על ההחלטה האוסרת עשיית דין עצמי ומעבר הילדות ללא הסכמת האב או אישור בית המשפט (שם, שורה 15); כי ביררה לגבי בית ספר בבת-ים (עמ' 63, שורות 22-23) ואישרה שלא פנתה אל האב לקבל הסכמתו גם בעניין זה (שם, שורות 27-28) וטענה כי ידעה על המעבר לבת-ים כחודש לפני המעבר (עמ' 61, שורות 18-19);
20. במהלך חקירתה הנגדית, כאשר נשאלה האם, האם תסכים לשוב לגבעתיים תוך שהאב יוסיף לה סך של 700 ₪ המשקפים את הפער בין דמי השכירות בגבעתיים לבין דמי השכירות בבת ים, היא סירבה בכל תוקף (עמ' 64, שורות 16-19). בהמשך, כאשר האם הלינה על מחירי הצהרונים הגבוהים בגבעתיים (חרף שלא הובאה ראיה לכך, הן להיותן של הילדות בצהרונים והן לעלותם) והאב הציע לאסוף את הילדות בכל יום ישירות ממוסדות החינוך, גם לכך סירבה האם (שם; שורות 21-22).
- הינה כי כן, אותה אם שלא מעוניינת שאבי הילדות יאסוף אותן ממוסדות החינוך, טוענת כי בעצם מעברה לבת-ים, היא תקבל סיוע מאת אימה ואחותה בטיפול בבנות. נשגב מבינתי, מדוע הורה סבור כי השגחה של סבתא או השגחה של דודה עדיפה על השגחה של ההורה האחר, כאשר אין כל אינדיקציה ליכולות ירודות של ההורה האחר ביחס לאותה השגחה, מה גם כאשר מונח דיווח של פק"ס לסדרי דין על אודות הקשר וההשגחה הטובים של אותו הורה כלפי הבנות.
- וישאל השואל: האם השגחת הסבתא או הדודה על הקטינות בשעות הערב כאשר האם מבלה במועדונים ("אני הולכת לדיסקוטק... למה לא? כשהאב לוקח את הבנות"), עמ' 64, שורות 1-2) עדיפה על השגחה של האב על הבנות בשעות היום? אטיל ספק. ספק רב מאוד ולא אוסיף.
21. בשולי פרק זה, אבקש להתייחס לטענת האם כי יש להתנות כל בקשה של האב בעניין הקטינות בהגשת חו"ד של פק"ס לסדרי דין. ניכר כי דרישה זו יש בה לגלם את התנהלותה של האם בפני, שכן היא סבורה כי על האב החפץ בסעד בעניין הבנות לקבל חו"ד של פק"ס לסדרי דין ואילו היא רשאית לעשות ככל העולה על רוחה, אף אם זאת בניגוד להחלטה שיפוטית, בניגוד לתסקיר ובניגוד לחובתה ההורית, וניכר כי אין צורך להוסיף.

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 1711-08-13 פלוני נ' פלונית

- 1 עוד אזכיר כי, לשיטתה של האם, בקשתו זו של האב הינה בקשה "טורדנית וכל מטרתה
2 לגרום למשיבה הוצאות ודאגות נוספות ומיותרות" (סעיף 1 לתגובתה).
3
4 לשיטתה של האם - לא עשיית דין עצמי, לא הפרת צו שיפוטי, לא פעולה במחתרת בניגוד
5 להסכמת האב, לא ניתוק הילדות מסביבתן הטבעית, לא הרצון לשנות את מוסדות החינוך
6 של הילדות, לא קשיי ההתאקלמות של הקטינות, לא הזעזוע לקטינות מעצם המעבר, לא
7 הפעולה בניגוד להמלצות התסקיר, לא הפגיעה בהסדרי הראיה עם האב - מצדיקות את
8 הגשת הבקשה. לשיטתה של זו, כל הנ"ל הינו כאין וכאפס אל מול רצונו של האב "לגרום
9 למשיבה להוצאות ודאגות נוספות ומיותרות". גם כאן, ניכר כי כל המוסיף גורע.
10
11 **ה - סיכומם של דברים:**
12
13 23. אשר על כן, ובשים לב לכך כי מעברן של הקטינות - מעבר להיותו מנוגד בתכלית הניגוד
14 להחלטתי הקודמת בעניין זה - הינו מנוגד לטובתן של הילדות, **כפי שאף עולה בבירור**
15 **מהתסקיר**, אין עלי אלא להורות על השבתן של הילדות לגבעתיים.
16
17 24. מאחר ואנו בתקופת החופש הגדול, מעברה של האם לגבעתיים יכול שיידחה ב- 15 ימים
18 מהיום (עד ליום 1.8.14). יחד עם זאת, עד למעברה של האם לגבעתיים, באחריותה של האם
19 להביא את הילדות לבית האב ולהשיב את הבנות מבית האב, בהתאם לזמני השהייה של
20 הילדות עם האב.
21
22 25. היה והאם תודיע על כוונתה להמשיך ולהתגורר בבית-ים, כמובן שהיא תהא רשאית לעשות
23 כן אולם במצב זה, ועד למתן החלטה אחרת, הבנות תעבורנה להתגורר בבית האב תוך
24 שההורים יופנו בדחיפות לעו"ס לסדרי דין למתן המלצות בדבר שהיית הבנות עם כל אחד
25 מהוריהן.
26
27 26. בטרם נעילה אזכיר כי אם וככל שהייתה מוגשת בקשה להעתקת מקום מגורי הקטינות,
28 הרי שזו הייתה נשקלת על יסוד טובתן של הקטינות תוך בחינת סוגיות, כגון: זכותה של
29 האם לבחור את מקום מגוריה ומגורי הקטינות, והשפעת הפעלת הזכות על טובתן של
30 הקטינות; הצורך לשמר את הקשר בין האב לבין הקטינות ועוד; מידת השתלבותן של
31 הקטינות במקום החדש; עוצמת הפגיעה שתיגרם להן (אם וככל) מניתוקן מסביבתן
32 הטבעית וכו' - כאשר לכל אחד מן השיקולים היה ניתן המשקל הראוי לו בנסיבות העניין.
33

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 1711-08-13 פלוני נ' פלונית

- 1 אולם, כאמור, בקשה לא הוגשה והסכמה לא נתבקשה, תוך שהאם ביכרה לעשות דין עצמי,
2 לעקוף את חובתה לקבל את הסכמת האב או את הסכמת בית המשפט, והכל בניגוד לטובתן
3 של הילדות, כאמור לעיל.
4
- 5 27. אני דוחה מכל וכל את טענתה של האם כי לא ידעה על אודות ההחלטה ועל האיסור
6 שבעשיית דין עצמי. האם הגיבה לבקשתו הקודמת של האב בעניין זה, ולא הכחישה את
7 טענתו של האב בדבר רצונה לעבור לבת-ים בסמוך לאמה ולאחותה. בכל אותם זמנים האם
8 הייתה מיוצגת על ידי ב"כ הקודם, אשר הגיש בשמה את התגובה וקיבל עבורה את
9 ההחלטה. מחומר הראיות עולה בבירור כי האם שמרה את דבר המעבר בסוד, מאחר וידעה
10 כי האב מתנגד לכך נחרצות ("הוא רץ אלי ממול וצעק אוי ואבוי אם תעברי לבת ים. זה היה
11 בתחילת חודש יוני... האב לא הסכים...") (עמ' 55 לפרוטוקול הדיון מיום 15.7.14, שורות
12 3-5)).
13
- 14 28. ניסיונה של האם ליצור עובדות בשטח וכעת להתנות את שובן של הבנות בקבלת תסקיר או
15 חוו"ד, הוא ניסיון שיש לדחותו מכל וכל, גם משום ש "אין החוטא יוצא נשכר". במקרים
16 בהם מעורבים קטינים, יתכן לעיתים כי הורה יחטא כלפי ההורה השני ואולם אם יתברר כי
17 תרופתו של ההורה השני לא תהלוס את טובת הילדים, בית המשפט ימנע מליתן תרופה זו,
18 אלא יחפש על מדף התרופות כאלה אשר ייטיבו עם הקטינים. במקרה דנן, וכאמור לעיל,
19 מדובר במעבר "חס" שלא מלאו לו שבועיים ימים, מה גם – וזה העיקר – הוא מנוגד לאמור
20 בתסקיר ומנוגד לטובת הילדות.
21
- 22 29. עקירתן של ילדות מביתן, מסביבתן הטבעית, מחבריהן וממוסדות החינוך שלהן והכל
23 באבחת חרב וכהרף עין, היא-היא המקימה חזקה בדבר פעולה בניגוד לטובתן של הילדות,
24 ועד שלא יוכח אחרת, ועד שהחזקה לא תיסתר, על הבנות לשוב למצב בו היו עובר למעבר.
25
- 26 30. אשר על כן, הריני להורות:
27
- 28 א. עד ליום 1.8.14 תשובנה האם והקטינות להתגורר בגבעתיים והסדרי הראיה
29 בין האב לבין הקטינות יתקיימו במתכונתם הנוכחית. עד למעבר, באחריותה
30 של האם להביא את הילדות לבית האב ולהשיב את הבנות מבית האב, בהתאם
31 לזמני השהייה של הילדות עם האב.
32

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 1711-08-13 פלוני נ' פלונית

- 1 ב. היה והאם תודיע על כוונתה להמשיך ולהתגורר בבת-ים, הרי שעד למתן
2 החלטה אחרת, הבנות תעבורנה להתגורר בבית האב, תוך שההורים יופנו
3 בדחיפות לעו"ס לסדרי דין למתן המלצות בדבר שהיית הבנות עם כל אחד
4 מהוריהן.
5
6 ג. פסק דין בעניין מזונות הקטינות, יינתן לאחר שובה של האם לגבעתיים. היה
7 ומכל סיבה שהיא, הקטינות לא תשובנה לגבעתיים, אתן הוראות בדבר תביעת
8 המזונות הנ"ל.
9
10 ד. בשים לב לסיפא של החלטתי מיום 27.1.14, אשר צוטטה לעיל, תישא האם
11 בהוצאות הבקשה בגובה האגרה ששילם האב בגין בקשה זו וכן תשלם שכ"ט
12 ב"כ האב בסך כולל של 7,500 ₪.
13
14 ה. ניתן לפרסום ללא פרטים מזהים.

15
16
17 ניתן היום, י"ט תמוז תשע"ד, 17 יולי 2014, בהעדר הצדדים.
18

19 יהורם שקד, שופט
20
21